POVESTEA VESTITULUI EROU HERCULE

povestită de Vasile Stănoiu

XII

Cele douăsprezece munci ale lui Hercule

Până la urmă Nereu fu nevoit să-i spună că dacă scapă pe Prometeu, care încătușat de Zeus pe o stâncă din munții Caucaz, era chinuit zi și noapte de un vultur ce-i rodea ficații, Prometeu îi va arăta drumul care duce la grădina Hesperidelor.

Hercule porni spre Caucaz. Insă, până să ajungă acolo, străbătu mai multe țări și săvârși multe fapte viteješti.

Sosind la locul unde Prometeu era ferecat în lanțuri, Hercule ucise cu o săgeată vulturul care rodea ficații lui Prometeu, care după aceea fu scos din lanțuri și lăsat în libertate. Drept mulțumire, Prometeu îi spuse lui Hercule că grădina Hesperidelor se găsește aproape de locul unde titanul Atlas poartă pe umerii săi bolta cerească.

Hercule plecă din nou la drum și găsi pe Atlas. Acesta îi zise: „Merg să-ti aduc chiar eu trei mere de aur din grădina Hesperidelor, însă până atunci treci tu în locul meu și ține pe umeri bolta cerească".

Hercule se învoi și trecu în locul lui Atlas. Aci vedem un semn de puterea sa fără pereche, căci nu e glumă să poți ținea pe umeri toată bolta cerului, cu soare, cu lună și cu nenumăratele multimi de stele.

Atlas se întoarse cu cele trei mere și le aruncă pe jos, nu departe de Hercule. Decât acum, văzându-se scăpat de greaua povară ce purtase până atunci, nu mai vroia să ia din nou pe umeri bolta cerului, ci se gândi să-l lase acolo pe Hercule în vecii vecilor.

Dar Hercule întrebuintă și el o șiretenie. Ii zise lui Atlas: „Fii bun și treci în locul meu numai câteva minute, până ce îmi pregătesc o pernă, ca să o pun pe cap și să-mi vie mai ușor".

Atlas, care nu prea era deștept, îl crezu pe cuvânt și luă din nou pe umerii săi bolta cerească.

„Să o porți sănătos!" îi strigă Hercule luând de jos cele trei mere și plecând să le ducă lui Euristeu.

12). PRINDEREA CÂINELUI CERBER

A douăsprezecea și cea din urmă poruncă a lui Euristeu:

Hercule să-i aducă de viu câinele Cerber.

Dintre toate poruncile de până acum, aceasta era cea mai greu de îndeplinit.

In adevăr, câinele Cerber nu era un câine, așa cum sunt făcuți câinii, și nici nu trăia undeva pe pământ.

Cerber avea trei capete și din gurile fiecărui cap vărsa mereu otravă. Avea dinții groaznici, iar coada era un șarpe, care mușca și otrăvea pe oricine s'ar fi apropiat de el. De asemenea, fiecare fir de păr din jurul celor trei capete și de pe spinare era un șarpe veninos.

Cât despre locuința lui, Cerber nu locuia pe pământ și anume în iad, al cărui paznic era la intrare.

De aceea, cu toată vitejia sa, Hercule nu putea să ducă lesne la capăt o asemenea întreprindere, mai ales că, precum vom vedea mai jos, el trebuia să lupte cu Cerber, fără să aibă vreo armă asupra lui, adică fără sabie și fără măciucă.

Euristeu, care îi dorea cu orice chip moartea, știa cât de grea este treaba ce-i poruncise lui Hercule. Și mai știa că niciun om în viață n'avea voe să meargă la iadul de sub pământ, unde nu erau primite decât sufletele celor morți.

Euristeu, însă, dăduse înadins această poruncă, pentru ca Hercule să n'o poată duce la bun sfârsit și chiar pentru ca să se prăpădească. Din tot ce-i poruncise până atunci, Hercule scăpase teafăr și ieșise biruitor, câstigând în acelas timp mare slavă nu numai printre oameni, ci și printre zeii din Olimp.

Insă Hercule, cu toate că îsi dedea seama de greutatea întreprinderii, porni hotărît la drum, dar luându-și sabia, arcul și vestita sa măciucă. Merse până ce ajunse la cetatea Tenarus din Pelopones (Grecia de Sud). In apropierea acestei cetăti se găsea intrarea spre lumea subpământeană, peste care, precum stim, domnea zeul Pluton, în (greceste Hades), fratele lui Zeus.

(Va urma).

Cumpărați:

„COANA FROSA"

noua și minunata carte de MOȘ NAE

Prețul unui volum, lei 220

De vânzare la librării